

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Tanaa Oppidvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

ac pomis eo tempore vicitur. Lingua cognitu difficultissima, nec ullum habet cum Arabica Æthiopicave commercium. Litterarum usus apud eos nullus omnino. Maurum habent Xeguem, siue præfectum, qui ab incolis valde timetur, tametsi neminem vi ad Maurica sacra compellat. Ita porrò de se magnificè sentiunt, ut nullam aut terram aut virtutem rationem sua vel meliorem vel beatiorum existimant. ad quos e Societate duo, rei Christianæ causa, profecti, sua statim febri in summa egestate ac solitudine uterque correptus, alter etiam extinctus est.

BAZAINVM VRBS.

Nec Bazaini, Societatis Collegium deest, eiusdē Lusitaniae Regis beneficentia constitutum. Ibi tū iuventute humanioribus litteris excolenda, tum cæteris omnibus ad Christum vocandis præclarè admodum opera ponitur. nam & adolescentes quam egregia sint indole atque ingenio prædicti, vel unus Brachmanis primarii filius declarauit, annos circiter septemdecimi natus: qui cùm iam litterarum Indicarum duo genera vel tria teneret, Arithmeticæque peritissimus esset suæ: litteras nostras & legere & scribere mensis unius spatio perdidicit; nunc autem Arithmeticæ nostræ vacabat: idem pietatis ac religionis laude ita præstans, ut reliquos ipse ad virtutem atque officium hortaretur.

TANAA OPPIDVM.

Tanaa est oppidum à Bazaino passuum millia sexdecim, vbi etiam Socii aliquot ingētem Christianorū numerum partum ab se ruentur atque augent. Ad eos venit è remota continentis regione senex, annū, ut videbatur, agēs propè octogesimū, ita deformatus & squalidus, adeò torrida cute & strigosa, ut anachoretam referret pellibus camelinis induitū. Is ędes Sociorū ingressus, ait velle se fieri Christianum. edisserit illi ex iis quidam pro captu hominis summatim articulos fidei, deinde quatit, optime ex animo Christianus esse. Cui senex: Atqui nullam (inquit) aliam ob causam hucusque contendit. Crede igitur, (inquit Socius) sistitque eum ad sacratissimæ virginis, puerum I E S V M inter uinas habentis, imaginē pictā in tabula. quā senex ut vidit, summa animi iucunditate ilico amplecti, puerū Iesū venerabūdus ex osculari, tū vehementer petere, ut nulla interposita mora baptizaretur:

Brath-
manis ad
dolescētis
ingeniū
ac pietatis

Senex &
annos n.
tus e con-
tinēte ad
Socios fi-
dei cau-
sa profi-
ciscitur.

Pueri & pueri de barbaris empti ad Christum aggregantur.

ætatem suam ne vnum quidem præterea diem recipere. stridie igitur baptizatus, prima luce insequēti migravit Dominum. Multi etiam pueri ac pueri de barbaris partibus empti, quos ipsi parentes alioqui Mauris vendit solent, ad CHRISTI familiam aggregantur. quorum alii qui è vita discedūt, IESVM in extremo spiritu pronuntiantur. unus ex iis, denariis tribus & semis, alias fesquidenario stetit, vt hinc satis appareat, quām sint incomprehensibilia DEI iudicia.

Pueri variis rebus exercentur.

In eadem Tanaati mansione, magna puerorum manus partim litteris instituitur, & Christianæ doctrinæ præceptis, partim etiam variis in usus hominum artibus atque opificiis: alii quippe calcearium, alii vestiarium sutrinam, alii textrinam, alii ferrarium fabricam exercent, nocte que se in ædes Collegii quietis & cibi causa cùm receperunt, Catechismum ac Litanias alternatibus choris religiosè admodū cōcīnunt. Sunt etiam qui agro colendo dent operā: ii gauſipinis induiti per hyemem in opus exeūt ad Trinitatis vicum tria passū millia ab urbe distatē, quo in agro batem/ frugis nomen id est, qua ferē viētitant) ceparum in modum serunt, capita singula manibus collocantes, ingenti sanelabore: qua opera simul & ipsi agriculturam addiscunt, & cercos incolas Christianos artifices interim adiuuāt, vt cū maturū deinde fuerit, ipsorū agricolarum filias in matrimonio ducant. Appellatur autem hic Trinitatis vicus, propterea quod in eo campo delubrum in primis celebre, quod operis magnificētia & elegantia, eius regionis delubra, quæ multa per ampla sunt, omnia superabat; à Sociis area coempta expiatum, & sanctissime Trinitati dicatum est. Campus autem iuxta fanum ipsum à Christianis incolitur operariis, quos iidem Socii conuersos ad Dominum maxima ex parte pauperes in ea prædia deduxerunt, omnibus ad victum cultūmq; necessariis rebus benignitate Lusitaniæ Regis instructos nam & vestimenta ipsis, vxoribus, liberisque & oryza incibum cùm opus est, & ad serendum semina, & boues cum ratis affatim præbentur ex ampio ædificio ad rem pecuniarū instituto, pastoribus etiam adhibitis, qui armenta carent. Ex eo ædificio educta manè boum iuga quotquot ei sunt opus, Christianus quilibet (quinquaginta enim aluntur ibidem & eo amplius) perfecto opere in testum idem te ducit.

Trinitatis vicus & cur sic appellatus.

Lusitaniae regis liberalitas.

Empti sunt etiam fundi quidam, è quibus anni capiuntur aurei nummi ferè trecenti. quæ pecunia summa partim in viduas erogatur, & orbos orbásque quibus quotidianus labor in vietum haud sufficit, ægrotosque pauperes & Catechumenos interea dum erudiuntur; partim etiam iis qui reddendo soluendóque sunt, mutuò commodatur. Caprarium præterea greges carúmque custodes aluntur, casa exxitata vnde patres familias suam quisque lactis portionem quotidie filiolis petant, cuius toto anno copia suppetit: binos quippe ternosque quot annis hædos ferè singulæ pariūt. Iam verò fruges spatioſus ager largè suppeditat, ut nihil omnino ad sustentandam vitam illis deesse videatur. Sunt autem omnes & boni coloni, & boni viri. itaque mores eorum barbari valde suspiciunt. Christianæ fidei mysteria preceptionesque assidua magistrorum diligētia exercitati callent egregiè. quotidie ad signum Angelicę salutationis cū di conueniunt, & sanè piè Christianæ doctrinæ elementa viri feminæque pronuntiant. quin etiam in silvis, pueri, & ē summis palmarum arboribus viri exaudiuntur præcepta Decalogi decantantes. Atque idcirco etiam minus grauare, quamquam in summis occupationibus, non plus quatuor aut quinque Socii totum illud rei familiaris negotium, ceteroqui ab eorum instituto valde alienum, sustinent, quod per eam occasionem Ecclesia Domini in annos non medioriter crescit. Iam verò ex ipsis vñus Chirurgi quoque munere fungitur, curatque DEO adiuuante vlcera & apostemata, æquè aspectu horribilia, ac genere ipso periculosa.

In medio Trinitatis vico horti sunt in communem vsum, valde spatioſi & irrigui, perpetua saliente, multis vītibus, ſicubus, medicis malis, & plantis aliis confiti.

Tanaates autem in colæ etiam ipsi multiplicātur in dies, ii quod maritimis copiis adiuuantur, iidemque vel opificiis vel agriculturæ satis impigre dediti sunt; propterea nec latiss, nec publici pecoris tantus apud illos est usus. illud sedulò curatur, ut in virtute ac pietate proficiant. Semel profestis diebus, festis verò bis etiam, Catechismus illis exponitur. habent etiam supplications valde religiosas candidatis pueris carmina sacra psallentibus: quo in genere ii pueri adeo excellunt, ut ad celebriores supplications Bazainū euocētur. iidem elata ad sepulturā fideliū cadauera cū psalmodia funcibri prosequuntur Cruce prælata, nā fere trū

ipsum gestat Christiani quatuor, solēni Misericordiæ sodalitii ornatu. quæ funerum cærenonia & Christianis & ipsis ethnicis vehementer probant.

Denique circa Bazainum vrbem ad passuum triginta circiter millia Socii castella regia inuisunt, magno & Lusitanorum bono, quos in officio ac pietate corroborant; & barbarorum, quos ab erroribus atque superstitionibus ad cultum Christi perducunt.

HORMVTIVM INSVLA ET

V R B S.

Hormutium est insula in sinu Persico, vrbē eiusdem nominis continens. Ea quod vel propter inquilineum colluum mixtā è variis nationibus ethnicis, Mauris, Iudæisque, Christianorum, qui morantur ibidem, fidei sinceræque religioni valde periculosa, vel propter nimium solis ardorem æstusque grauissimos, humanis corporibus est vehementer infesta; idcirco ibi serè semper aliqui è Societate versari soliti sunt per interualla sibi in uicem succedentes, ut cum rei Christianæ, quoad fieri potest, sine intermissione prospicerent, tum etiam eadem siue incommoda siue merita ad plures sui ordinis homines pertinerent. Idem Socii cum opus fuit, classium quæ in expeditionem educerentur se se comites præbuere, ut naualis turba ac propugnatorum animas curarent simul & corpora. quo in officio vitam Alexius Diazus posuit in eo bello, quod aduersus Turcas superioribus annis est gestum. Alius vero, quo tempore Hormutium obsidebatur à barbaris, cùm neophytes ex eo periculo ad Mogastanem oppidum hanc longè ab vrbē positum ingenti labore traduceret, varias agere personas coactus est, Ducis, parentis, magistri pro discipulis semper ad mortem parati: ea cùm ab hostibus pericula, tum ab incendiis cœlique ipsius intemperie & corruptione imminebant. Verum ut ad res Hormutianas reuertar, primus in eam vrbem è Societate Gaspar venit, ortus in Belgis, moresque hominum planè solutos ac perditos summa adhibita diligentia breui magna ex parte correxit, atque restituit furta, scœnora, contractus nefarios sustulit ita multos, ut ex fraudata pecunia nummi aurei plus vices mille in publicum redacti collocauandis in matrimonio

Alexius
Diazus.

Gaspar
Belga.